

Ft Zsinat, Atyák és Testvérek!

Isten dicsőségére imé a mai napon megvalósult és lezárult a nyugat-európai magyar reformátusok 80-as évek óta szorgalmazott visszaillesztési folyamata a magyar tömb-reformátusságba. Történetünk a 2. világháború végén, 78 esztendeje kezdődött Ravasz püspök úr NYILT PARANCSÁval amikor v.Nagy Sándort, az Egyetemes Konvent egykori titkárát és munkatársait kiküldte, hogy gondoskodjanak Krisztus egyháza szolgálatáról a majd 1,5 milliós nyugatra menekülővel Európa-szerte. Anyanyelvünkön tisztelhatték az Urat, utódaik is anyanyelvünkön ismerhették meg. Az 1957-es szervezeti önállósulásunk kiközösítésünkhöz vezetett, pedig az csak az 1956-os forradalom megtorlása kényszerű folyamataként jött létre. Az utóbbi évtizedben pedig elért a muzulmán migráció. Nem önfenntartási gondjainkról és egyházi össznemzetmentésről kívánok szólni, hanem a szórványban élők önazonossága jogos szükségéről. A keserű valóság az, hogy erkölcsi és anyagi támogatásra aligha számíthatunk az európai egyházi ill. világi közösségek forrásaiból. Az útkeresési gubancban nem adtunk hangot csalódásunknak, inkább reménységünket hangoztattuk és örülünk, hogy halló fülekre találtunk: anyaországi nagytestvérünk keblére ölelt. Magyar lelkipözösséget nem építhetünk a Kárpát-medencei egyházak egyetértése és külmisziós felelősségvállalása nélkül. Hiszünk abban, hogy érdemes magyarként megmaradnunk nem csak a Kárpát-medence földrajzi széttagoltságában megkérdőjelezett haza számára, de a nagyvilág bármely pontján is, ahol tisztességet szerzünk annak az egyetemes - és ebben az értelemben ökuménikus szellemi hazának, amelyet egységes lelki közösségként magyarságunk képvisel. A missziói egyház elvét alkalmazva - mely sokfele a világon külhoni egyházként szolgál - mi is úgy fogalmazunk, hogy minden egyes gyülekezetünk ennek a lelki országnak földi konzulátusa. *Minden magyar református gyülekezet, amíg benne tisztán hirdetik Isten országa üzenetét, az Igét és komolyan megtartják Isten országa rendjét: hivatali állomása Isten országának. A külső templomban összegyűlt hívek belső temploma épül, s a gyülekezet a maga láthatatlan lelki szövedékében belefonódik a láthatatlan anyaszentegyházba, a szentek egységébe. Lényegtelen, hogy márványból épült templomokban vagy éppen egyszerű, fehérre tapétázott szobákban hangzik az Ige, - de magyarul. Nem szempont, hogy fejedelmi méltóságú püspök vagy éppen az Úristen palástos közlegényei szolgálnak benne. De központi a tét és vakmerő a remény: a magyar fennmaradás, amikor néhány szegény bűnös magyar hallgatja egy szegény bűnös ember bizonyágtételét magyarul. Ezen az úton haladjunk! **A tét és közös feladatunk a Kárpát-medencén túli magyar református szórvány megtartása.** Köszönöm a megtisztelő figyelmet.*